

ОЧНА ТА ЗАОЧНА ФОРМА ЗДОБУТТЯ ОСВІТИ У КОНТЕКСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТРАДИЦІЙНОГО, ЗМІШАНОГО ТА ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ: ПОГЛЯДИ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ВИКЛАДАЧІВ

Суттєве прискорення розвитку змішаного навчання можемо спостерігати в останні роки через світову пандемію, а використання дистанційного навчання набуває ваги у теперішній час в умовах воєнного стану в Україні у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України.

Змішане навчання розглядають як інтеграцію традиційного аудиторного та дистанційного навчання. Виникає питання пошуку оптимального співвідношення між ними у випадку очної та заочної форми. Упродовж тривалого часу вивчались погляди учасників освітнього процесу, а саме: до опитування у 2020 р. долучились 1373 респонденти, з них 1071 студентів, 140 аспірантів, 172 викладачі університету; у 2021 р. – 443 студенти. Результати опитування респондентів наведено на рис. 1.

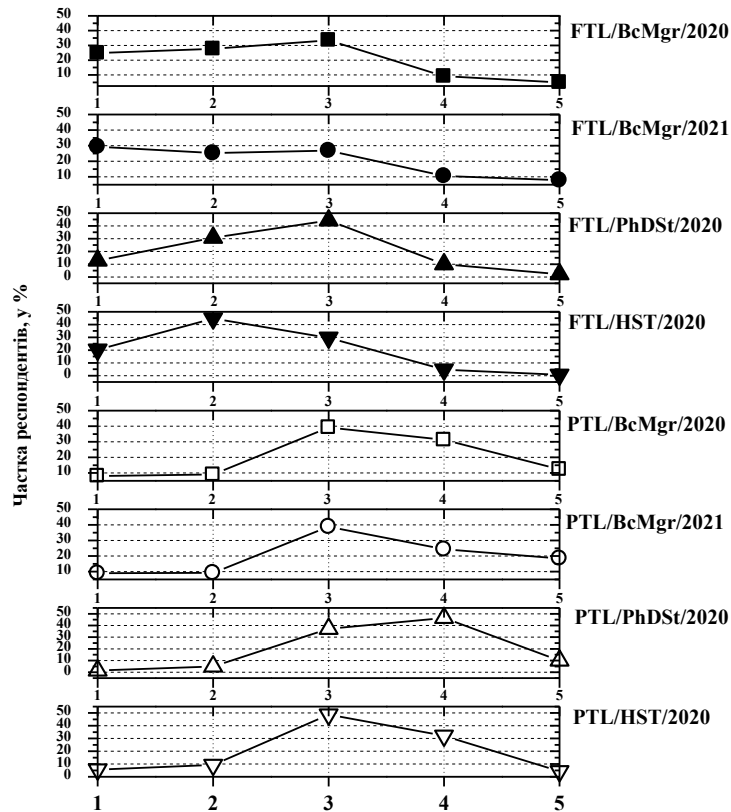

Рис. 1. Відповіді респондентів на питання анкети «Яке поєднання моделей навчання, на Вашу думку, має бути у вищій школі для очної (заочної) форми навчання/здобуття освіти?».

Можливі відповіді: 1 (традиційне аудиторне навчання); 2 (переважно традиційне аудиторне навчання); 3 (наполовину); 4 (переважно дистанційне навчання); 5 (дистанційне навчання).

Інші позначення:

Bc і Mgr – відповідно студенти бакалаврату і магістратури,

PhDst (PhD students) – аспіранти,

HST (high school teachers) – викладачі вищої школи;

2020 і 2021 – роки проведення опитування;

FTL (full-time learning) – очна форма навчання;

PTL (part-time learning) – заочна форма навчання.

Результат: студенти бакалаврату та магістратури однакового року опитування висловлюють подібні погляди щодо вибору моделі організації навчання для очної та заочної форми здобуття вищої освіти. В усіх випадках для заочної форми порівняно з очною студенти, аспіранти та викладачі пропонують більше використовувати змішане та дистанційне навчання.

Детальніше можна переглянути за посиланням

DOI: 10.24144/2524-0609.2022.50.264-268

Інформацію підготував

*автор проведеного дослідження проф. В.І. Староста, доктор педагогічних наук,
професор кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи*